

آتش دائم

منتخبی از گفتارهای

ربای لوباویج

ربی مناخم مندل شینرسون

Torah studies

از ربی جاناقان ساکس. ام. ا. (کتاب) دکترای فلسفه

ترجمه فارسی بوسیله

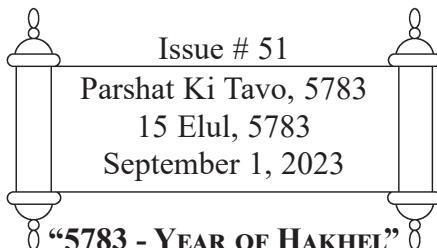
پرویز مژده‌ی

Translated into Farsi by:

Mr. Parviz Mojdehi

*

Reprinted with permission by:
Chabad Persian Youth
&
Moshiach Awareness Center

Friday, September 1, Light Shabbat Candles, by 7:01 p.m.
Saturday, September 2, Shabbat ends at 8:03 p.m.
(Times are for Los Angeles)

IN HONOR OF

Reb Benyamin שיחי Shamuilian

On the occasion of his birthday,
22 Elul, 5783 - "Year of Hakhel"

May he go from strength to strength
in health, happiness, Torah and *mitzvot*.

*

DEDICATED BY HIS WIFE

Mrs. Liat שתחי Shamuilian

JEWISH CHILDREN:
Get your own letter
in a Sefer Torah!
<http://www.kidstorah.org>

TO DEDICATE AN ISSUE IN HONOR OF
A LOVED ONE, CALL (323) 934-7095

Reprinted with permission by:
CPY
Chabad Persian Youth
9022 W Pico Boulevard.
Los Angeles, CA 90035
Tel.: (310) 777-0358
Fax: (310) 777-0357
<http://www.cpycenter.org>
e-mail: cpycenter@sbcglobal.net
Rabbi Hertzl Peer, Executive Director

Reprinted with permission by:
&
Moshiach Awareness Center,
a Project of:
Enlightenment For The Blind, Inc.
602 North Orange Drive.
Los Angeles, CA 90036
Tel.: (323) 934-7095 * Fax: (323) 934-7092
<http://www.torah4blind.org>
e-mail: yys@torah4blind.org
Rabbi Yosef Y. Shagalov, Executive Director

Printed in the U.S.A.

For this and other books on Moshiach & Geulah, go to: <http://www.torah4blind.org>

This week's issue is sponsored in part by:

B”H

YOSEF Y. SHAGALOV
Traveling Notary Public & Home Signing Agent
Member: National Notary Association

Cell Phone: (323) 934-7095 • Fax: (323) 934-7092
 E-mail: yys770@aol.com

"For All Your Notary Needs - At **Your Location**"

کی تاوو

پاراشای این هفته شامل چگونگی آوردن میوه های نویر سرزمین یسrael به بت همیداش بوده و دعایی که هر شخصی در موقع آوردن این میوه ها پاید بخواند. خصوصیت ویژه این دعا آن است که صحبت از دو معجزه بخصوص می کند. خروج از مصر و نجات حضرت یعقوب از دست لوان . چرا در این دعا فقط این دو معجزه عنوان شده است؟ این مبحث عنوان می کند که این دو معجزه ارتباط مخصوصی با مراسم اهداء این میوه ها دارد و اهمیت این مراسم را عنوان کرده و تأثیرات آنرا بر زندگی روزمره ما در این زمان مورد بررسی قرار میدهد.

۱- دو معجزه

این پاراشا با ذکر مراسmi شروع میشود که این مراسم با آوردن میوه های نویر برای تشکر از خداوند به بت همیداش انجام میشود.

"بحضور خداوند خالت سرفروآ آورده و بگو (لowan) آرمی می خواست جدم را نابود کند و یعقوب به مصر رفت و با عده کمی در آنجا اقامت گزید ... و خداوند ما را با قدرتی قوی از مصر بیرون آورد ... مارا به این مکان آورده و این سرزمین، سرزمینی را که در آن شیر و عسل جاری است را به ما بخشید. و اکنون نویر حاصل زمینی را که تو خداوند به مدادی را آورده ام..." ۱

عبارت "آرمی می خواست جدم را نابود کند". از طرف راشی و دیگر مفسرین ۲ به عنوان اشاره به لowan تلقی شده است که قصد داشت یعقوب و در نتیجه همه امت یسrael را از بین ببرد. و به این ترتیب آوردن اولین میوه ها نشان دهنده تشکر از خداوند است که یکبار ملت ایسrael را از دست لوان نجات داد و بار دیگر از دست مصری ها که قصد نابودیش را داشتند. و این بخاطر محبتی بود که خداوند به آنها داشته و آنها را به سرزمینی که شیر و عسل در آن جاریست آورده است.

اما اگر قصد از ادای این دعا آن بوده است که محبت خداوند را نشان داده و از آن تشکر بشود پس چرا فقط این دو مورد عنوان شده است، خلاصی از دست لوان و خروج از مصر؟ خداوند محبت های بسیار دیگری هم به یسrael ها کرده بود که می توانست قبل ذکر باشد از جمله بازشدن دریای سرخ، جنگ با عمالق، معجزه مان و چاه آب در بیابان، جنگ با سیحون و اوگ و غیره وغیره ...

Office Machines
LA's Easy Office Solution

In Business Since 1990

**SALE • SERVICE • REPAIR
RENT • LEASE**

- COPIERS
- LASER PRINTERS
- FAX
- TYPEWRITERS

ISaac
310-557-0702
FREE PICK-UP
& DELIVERY

1439 S. ROBERTSON BLVD., LOS ANGELES, CA 90035
www.ezofficemachines.com

ممکن است در جواب بگوئیم که این فقط لا وان و مصری ها بودند که تعلّمی موجودیت بنی یسrael را تهدید میکردند پس بنابراین نجات از دست این دشمن ها اساسی تر و قابل ذکر تراز معجزات دیگر بوده است.

اما حتی با این منطق هنوز یک موضوع و معجزه دیگر در این میان عنوان نشده است و آن نجات یعقوب و فرزندانش از دست عساو است. چنانچه عساو هم آنگونه که یعقوب از او می ترسید عمل میکرد "میادا باید و مادران را با فرزندان از بین برد"^۳ بطور مسلم موجودیت یسrael از بین میرفت و ملت یسraelی دیگر باقی نمی کند.

آنچه که بنظر عجیب می آید آن است که حتی راشی هم یک چنین مطلبی را عنوان نمی کند. عدم عنوان موضوع عساو مشکلی را در درک مطلب بالا ایجاد می کند و این وظیفه تفسیر راشی است که اینگونه مشکلات را عنوان کند. اما از سکوت راشی در اینمورد ما اینگونه در می باییم که به عقیده او اصولا مشکلی وجود ندارد و ما با منطق و یا با در نظر گرفتن تفاسیر قبلی راشی می توانیم درک کنیم که چرا نجات یعقوب از دست عساو در این دعا آورده نشده است.

۲- خطر بالقوه و خطر واقعی

شاید توضیح آن است که عساو در واقع یک خطر واقعی نبود. چرا که زمانی که پس از سالها دوری از یعقوب با هم ملاقات کردن صدمه ای به او نزد خطر وجود او فقط در ذهن یعقوب وجود داشت. در رویارویی او با لا وان نیز در واقع به یعقوب صدمه ای نرسید اما قصد و منظور لا وان در لطمہ زدن به یعقوب از نظر خداوند اینگونه به حساب آمد که او آنچه را که قصد داشت در واقع نسبت به یعقوب انجام داد. راشی در تفسیر این پاسوک که "چرا توراه می گوید آرمی خواست جَدَم را نابود کند" و چرانمی گوید "یک فرد آرمی (لا وان) می خواست جدم را نابود کند" توضیح میدهد که "از آنجا که او میخواست یک چنین عملی را انجام بدهد خداوند به حساب او آورد که او عملا آنرا انجام داده است برای آنکه خداوند در مورد ملت های غیر یسrael قصدشان و خواسته شان را همچون عمل به حساب می آورد".

این موضوع همچنین این حقیقت را تاکید می کند که لا وان یک شخص آرمی (غیر یسrael) بود ولی عساو یک فرد یسrael ولی لامذهب بود.^۴ بنابراین قصد و نظر عساو در صدمه زدن به یعقوب به عنوان یک امکان تلقی شد و نه یک خطر واقعی پس بنابراین لزومی برای

درجه ای از روحانیت که میرسد راضی و خشنود باشد. او می باشد همچنین روحانیت را از دنیای بالا (عالی علوی) به این جهان خاکی پائین بیاورد. و در همه زمینه هایی که میتواند آنرا داخل کند. به جهان کسب و کارش، به زندگی اجتماعیش تا آنجا که نه تنها مسائل این جهانی مانع از رشد روحانیت او نباشد بلکه باعث کامل ترشدن روحانیت او بشوند. و این عمل همچون اهداء اولین میوه های زندگی او هستند و با اهداء آن به دنیای تقدس او آن هدفی را که بخاطر آن جهان خلق شده است را کامل می کند. یعنی بنا کردن محلی برای سکونت خداوند در این جهان بوسیله انسان.

(Source: Likkutei Sichot,
Vol. 14, pp. 93-98)

(منبع لیکوتی سیخوت جلد دوازدهم صفحه ۹۳ الی ۹۸)

To Place Your Advert
Here:
call (323) 934-7095

اشاره به موهبت‌های داشتن یک سرزمن دائمی می‌کند (و ام را به این سرزمن آورده است) سرزمنی که از آن خوبی و سیری حاصل می‌شود.

بعقوب در حاران به مدت بیست سال و یسrael‌ها در مصر به مدت دویست و ده سال زندگی کردند و در همین سرزمنی ها بود که برای پدران ما معجزاتی اتفاق افتاد و این کلمات تورا که می‌گوید "(لا وان) ارمی جَدْ مِرَا مِيْ خَوَاسْتَ نَابُودَ كَنْدَ" تأکید بر این مطلب می‌کند که چگونه از همان محل سکونت آنها تهدید نابودی آنها شکل گرفته است.

از طرف دیگر عساو زمانی که بعقوب در حال جابجایی و مسافرت بود، برای او تهدیدی به شمار آمد و نه در زمانی که در محلی سکونت داشت. و تمامی معجزات دیگری که برای یسrael‌ها اتفاق افتاد در زمانی بود که یا آنها در حال خروج از مصر بودند و یا در حال عبور از بیابان. به این ترتیب آن معجزات هیچگونه رابطه‌ای با آن احساس تشکری که یسrael‌ها باید در زمانی که در سرزمنی یسrael‌سکن شده باشند، ندارند، سرزمنی که متعلق به آنها و بر از خوبی است.

۴- هدیه و تشکر از خداوند

حسیدوت از موضوع تقديم این میوه‌ها چه نتیجه‌ای می‌گیرد؟ در کتاب "اورهتورا" ؛ آمده است که میوه درخت همچون روح انسان است که در لباس جسم پوشانیده شده است. و این عمل اهداء اولین میوه‌ها عملی است که سمبیل پیوند روح انسان با منع و سرچشمه حیات یعنی خداوند است. در کتاب هوشع نوشته شده است که "پدران شما را همچون اولین میوه‌های درخت انجیر دیدم" ^۷ همانگونه "پدر" نیز به روح انسانی یعنی اولین میوه‌های درخت انجیر تشبیه شده است. این پیوند روح به منبع آن دارای دو قسمت است. بالارفتن وارتقاء آن پیوند زمینی (اهداء میوه‌ها) و پائین آوردن شخينا (الوهیت) یعنی تفیلاهایی که با آن خوانده می‌شود.

بنابراین تفیلا (دعا) به معنای ایده پائین آوردن الوهیت می‌باشد. به این ترتیب سفر بعقوب به حاران یک نزول روحانی تعبیر می‌شود (نزولی روحانی از پیرشیع به فساد حاکم در حاران). ^۸ و همین موضوع در مورد سفر یسrael‌ها به مصر نیز صادق است و همین دو نزول روحانی موهبت آزادی یسrael‌ها را با خود به همراه آورد که ملت یسrael از نابودی نجات یافتند. مطالب بالا در زندگی هر فرد یهودی اهمیت بسیار دارد. این کافی نیست که فرد یهودی به هر

ذکر عساو در این دعای تشکر دیده نشده است. در اینجا ما با یک مشکل رو برو هستیم. چنانچه منظور آن است که خطرهای واقعی عنوان بشود پس موضوع لا وان نیز خطر واقعی به حساب نمی‌آید. و اگر خداوند آرا به عنوان خطر واقعی به حساب آورده این فقط برای تنبیه کردن لا وان است و خطری واقعی بعقوب را تهدید نمی‌کرده. ولی مصری‌ها یک خطر واقعی بودند و اگر منظور آن است که از خداوند تشکر کنیم که مارا، حتی از خطرهایی که ممکن بوده است که اتفاق بیافتد نجات داده است پس در اینصورت ما می‌بایست نجات از دست عساو را هم در این دعای تشکر عنوان کنیم.

به این ترتیب ما به این نتیجه می‌رسیم که این دو نجات یسrael‌ها از مصر و از دست لا وان با یکدیگر ارتباط داشته و با فرمان اهداء اولین میوه‌های سرزمنی یسrael‌هاستگی دارند.

۳- محل سکوفت

اهداء اولین میوه‌های درختان زمانی برای یسrael‌ها اجباری است که آنها وارد سرزمنی یسrael‌شده آرا تصرف کرده، تقسیم کنند و در آن ساکن شوند ^۵

از این موضوع ما نتیجه می‌گیریم که فرمان آوردن میوه‌ها صرفا یک تشکر از خداوند بخاطر حاصلخیزی زمین نبود بلکه در اصل بخاطر امتیاز ساکن شدن در این سرزمنی به عنوان یک خانه و وطن دائمی می‌باشد. فقط پس از ساکن شدن در آن است که آنها می‌توانند با خیال راحت از موهبت‌های این سرزمنی لذت ببرند و اولین میوه‌های آرا به عنوان تشکر برای خداوند تقدیم کنند.

آوردن این میوه‌ها بیان کننده تشکر از خداوند بود، آن خدایی که به آنها سرزمنی جاری شونده شیر و عسل را داده و برای آنها این فرصت و موقعیت را فراهم آورده بود که در آن بطور دائم ساکن بشوند. از "میوه‌های آن بخورند و از خوبی‌های آن سیر بشونند".

بنابراین آوردن این دو مثال لا وان آرمی (از حاران) و مصر، در تورا به ما این مطلب را گوشزد می‌کند که دشمنان ما از سرزمنی‌هایی برعلیه ما برخواستند که پدران ما در آن سرزمنی ها سکونت دائمی داشتند یعنی در حاران و در مصر. از همان جایی که آنها تصور میکردند که این سکونت دائمی نوعی امنیت ظاهری را نیز برای آنها فراهم می‌آورد. این دشمنان که خواهان نابودی پدران ما و ما بودند بوسیله خداوند شکست خورده‌اند. این دو مورد، حاران و مصر قویا

^۶- پاراشای کی تاوروس ۱۰۴۰ -۷- هوشع ۹۱۰

^۷- رجوع شود به تورا اور لیکوتی سیخوت جلد اول آغاز پاراشای ویتمه

۵- راشی دواریم ۲۶۱